

BUDAPESTA
1 Novembre st. v.
Joi 13 Novembre st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redactiunea: *Strada*
urborelui verde nr. 12.

Nr. 84.

ANUL XV.
1879.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

V.

Debutul artisticu.

Si în adevér ca nu se însielă. Vestmintele de pe John si Rinaldo erau ale parintelui seu.

Dar cum s'a pututu întemplă acést'a?

Că se o putem esplică, trebue se ne rentorcemu putîntel în firul narațiunii nôstre.

Precum ve aduceti aminte, lasaramu pe John si pe Rinaldo, în momentu acela când dënsii cautându pe Barbu la locul fiesatu, nu-l mai gasira acolo.

Suprînderea lor fu mare. Nu scieau ce se cugete, ce s'a întemplatu? Mersu-a Barbu de acolo de buna voia séu rapitu-Pau altii cu puterea? Suposițiunea prima nu li se pareá admisibila, de óra-ce scieau că Barbu erá fórte slabu si nu putea se mérga; deci remasera cu parerea a dóu'a.

Atunce apoi începura se caute în giuru, déca nu vor gasi urme, cá dupa acele se pornesca în direcțiunea unde îl vor fi dusu rapitorii lui.

Si în curënd ei si aflara niște urme prospete, pornira dupa acele, cari îi condusera la movil'a, unde Barbu ruptu de fôme si cadintu de slabicune, adormi.

Ei vediura bine, cá pân'acolo erau urme numai de unu omu, de acolo începeau mai multe. Erá dara învederatu, cá pân'acolo Barbu s'a dusu singuru, póte îndemnatu de fôme si ne mai putëndu se-i aștepte, — si numai acolo fu prinsu de niște facatori de rele. Erá învederatu, cá amiculu lor, a fost dusu cu sil'a, séu celu putînu a mersu în societate cu altii.

Înse încatrân?

Ierasi pornira conduși de urme. Într'aceste înse începù se plóie, ei ajunsera în o padure si neputëndu se mérga mai departe, se adapostira acolo. Deminét'a, când voira se-si continue scrutarea, nu mai putura se deosebésca urmele, càci plói'a le spelá. Deci renunciara la ide'i'a d'a mai urmari pe Barbu, si decisera a-si cautá numai de a lor mântuintia.

Dar nici ei nu scieau unde se afla? Nu aveau nici ideia, cá în catrâu se plece spre a scapá din încurcatur'a acést'a? Acuma, ce e dreptu, aveáu si de mâncatu si obiecte de vëndiáre, — dar, ce folosu, déca nu scieau pe unde se pornesca?

Si astfel meditându, dënsii plecara, fára se scia

cum si în ce direcțiune. Destul cá plecara si se totu dusera, pâna ce odata detera de o turma de ómeni selbatici. Acestia, îndata-ce i vediura, sarira spre dënsii. John si Rinaldo se opusera cu curagiú, dar însedar, selbatecii erau mai multi, ei rapira totu ce ambii avura mai prețiosu, obiecte si haine, si apoi se departara între hohote infernale.

Atunce John si Rinaldo se uitara unul la altul, si vediëndu-se în acést'a posițiune comica, începura si ei a rîde, apoi plecara mai departe, gata spre tóte, la bine si la reu, ce-a dá tégul si norocul.

Într'unu târđiu, spre marea lor mirare, zarira o fiintia omenesca — în costumu europeanu. S'o spunem pe scurtu, erá lordul Montpeare, carele lipsitu cu sil'a de fiic'a sa, rataciá prin acele locuri, cautându însedar s'o gasésca si s'o mântuiesca.

Cum zarí el pe acesti doi ómeni asemenea rateciti, alergá spre ei, sperându cá aceia i vor dá mâna de ajutoru întru realisarea scopului seu. Dar se însielá. Rinaldo, caruia nu-i viniá nici decát la socotéla starea lor derangiata, îl întimpiná cu cuvintele se se desbrace si se deie lor vestmintele sale.

Lordul Montpeare surprinsu de acést'a efrontería, se repedi si trënti invitatorului o sânta palma, încát acela vediú totu stele verdi. Dar acést'a îl infuriá si mai tare, si atunce sari spre bietulu lordu, care se aperá din tóte puterile si erá p'aci se-l dobóre la pamëntu, de cumva John nu viniá în ajutorulu camaradului seu.

Asiá apoi amëndoi îl trëntira la pamëntu si bătëndu-l de mórte, i desbracara de vestminte, le îmbracara ei si îl lasara culcatu la pamëntu, în stare de agonía.

Erau convinsi, cá lordulu nu se va mai sculá si asiá nici odata nu-i va puté acusá.

Îmbracati, ei pornira mai departe, si ajunsera norocosu în Algeri'a, unde se presintara la guvernatoru cá niște ómeni nenorociti cari au suferitu naufragiú si se rugara a fi transportati în Franci'a, patri'a lor.

Guvernatorulu le satisfacú cererea, si astfel ajunsera ei în Marsili'a, unde i revedíuramu la finea capitululu precedentu.

Cuvintele cu cari miss Agatha i întimpiná, facura asupra lor impresiune cutrieratóre. La momëntu ei prevediura, cá se afla în periculu mare, càci femeii'a acést'a i va acusá de o crima mare, si atunce ei vor fi perduti.

(Va urmá.)

S A L O N U :

Cercetări istorice.

Sibiu, 29 octombrie.

Un'a din bunele dispozițiuni ale „Academiei române“ este ideea de a tramite individi apti prin diferite țeri pentru a cerceta archive și biblioteci și a scote din ele acte și documente referitoare la istoria noastră. Descoperirile, ce se facu și se vor face prin asemeni delegati, vor arunca multa lumina asupra părții întunecate din istoria noastră, și se vor revela multe fapte de interesu naționalu, cari zaceau ascunse și îndosite prin archive.

De o septemăna se afla în cetatea noastră dl N. Densusianu, despre care se scie că este esmisu de „Academia română“ pentru a află date și documente spre a se puté completá istoria lui Horia dela an. 1784.

Dl Densusianu, dupa ce a scrutatu în Budapesta și Oradea, a trecut la Clusiu unde a cercetatu bibliotec'a museului naționalu și archiv'a comitatului, a plecatu apoi la Gherla pentru a cercetá bibliotec'a comitelui Vass din Tiagu, ceea ce înse nu i-a succésu, fiindu că comitele lipsia de acasa.

În Vasiarheiu a visitatu bibliotec'a Telekyana și a colegiului reformatu; în Alba-Iulia bibliotec'a Battyaniana, archiv'a magistratului și cea din fortăretia; totu aici a cercetatu și temnițele în cari au fost închisi eroii dela 1784.

De aici a mersu la Abrudu, unde a cercetatu actele protopopului de atunci, Iosif Adamoviciu, în Carpenisiu a visitatu casele lui Closica și Crisianu, informându-se și de urmatorii din familiile acestora, a trecut apoi prin Câmpeni la Albacu, unde a cercetatu casa lui Horia; de aici a trecut în Zarandu la Mihaleni, Crișthioru, Brodu, Mestécănu, Tiebea, cercetându pretutindenea locurile memorabile din revoluțiunea amintita și adunându prețioșe tradițiuni, din cari unele convinu cu documentele cunoscute pâna acum, unele înse, foarte interesante, de locu nu sânt amintite nicairi; rentorcându-se apoi la Deva, a cercetatu archiv'a comitatului și a visitatu terenul de lupta între ai lui Horia și oștea imperială; asemenea a cercetatu aici mormintele prinsonierilor decapitati; a venitu apoi la Blasiu și a cercetatu bibliotec'a arhidieceșana și archiv'a metropolitana.

În Blasiu, pe lângă istoria lui Horia, remasa ca manuscriptu, precum se scie, dupa metropolitul Siulutiu, și care este scrisa mai multu dupa tradițiune, a datu și de unele manuscripte de ale lui Maioru.

Aici în Sibiu, de siguru, înca se vor descoperi acte importante cu deosebire în archiv'a militara, care credemu, că înca i va stă la dispozițiune.

Dl Densusianu a adunatu tóte datele relative, cu mare diligentiă, a aflatu niște broșuri, relative la rescóla, înca necunoscute pâna acum la istoricii noștri, cu deosebire are în posesiunea dsale o broșura foarte interesanta tiparita în limb'a francesă la Londra.

Pe bazea acestor cercetări speramu ca dl Densusianu va reuși a compune o istoria completa a memorabilei revoluțiunii române.

PETRA-PETRESCU.

Domnitorul Carol în Dobrogea.

Spațiul nu ni-a permis, că în nrul trecut se simu pututu luá notiția mai pe largu despre continua-

rea caletoriei principelui domnitoru Carol în Dobrogea. De si mai târdu, vom suplini dara de asta-data.

Luni în 15/27 oct. la 3 ore dupa miédiadi A. S. R. a pusu piciorul în Dobrogea. Tulcea a fost în serbatore, primindu în sinul ei pe atâtaiul domnitoru suveranu al României, în bubutiul tunurilor, în sunetul clopotelor, în strigătele entusiaste ale poporațiunii de tóte naționalitățile, de tóte religiunile, fără osebire. Primarul presentându la debarcare pâne și sare, Domnitorul a dișu aceste cuvinte: „Voiu iubi Dobrogea cum iubescu România, din care ea face acum parte; ambițiunea mea, staruintele mele, vor fi de a dá aceste țeri desvoltarea morala și materiala la care i da dreptu admirabil'a sa pozițiune. A. S. Regala primii apoi autoritățile publice.

Sér'a A. S. R. asistá la unu banchetu ce dete orasiul în onórea ilustrului óspetu la care luara parte cinci-dieci invitati.

În diu'a următoare la órele 10 a. m. M. S. R. Domnitorul a parasitu Tulcea în mijlocul celui mai mare entusiasmu al poporațiunii și imbarcându-se pe vaporul „Arpad“, s'a îndreptatu spre Cernavoda.

De acolo plecă cu drumul de feru si-a dóu'a di înainte de miédiadi la 10 óre sosi la Costantia, pretotu-indene primitu cu celu mai mare entusiasmu.

De acolo dl ministru de interne, M. Cogalniceanu, a tramisu cu dat'a 19/31 oct. următoarea însciutiare la Bucuresci:

Dupa ce A. S. R. a pusu pétr'a fundamentala la monumentul destinatu a perpetuá amintirea aniversării, amintirea aneșării Dobrogei către România, încungiuratu și salutatu de tóta poporațiunea Tulcei, s'a imbarcatu la 12 óre de diminiția pentru Cernavoda, unde a sositu eri diminiția în dióri de di.

Atât la Hêrsiova, pe lângă care amu trecut la mediul noptii, cât și la Cernavoda, totu orasiul a fost tóta nóptea iluminatu și poporațiunea în picióre.

La debarcadera, A. S. R. Domnul a fost întimpinatu de clerul ortodocsu și de hoglele otomane, de autoritățile civile și militare, de agentii Societății imperiale-regale de navigațiune si de onor. dl Harris, directorul generalu al calei ferate de unire a Dunării cu Marea-Négra (Cernavoda-Kiustenge), care venise cu trenul princiaru, decoratu serbatoresce, spre a conduce la Costantia pe noul Domnu al Dobrogei. La 8 óre diminiția, A. S. R. s'a urcatu în vagonul princiaru, care, de si de ani erá pregatitu pentru Sultanul, înse numai asta-data, și pentru prima óra, primii unu suveranu.

Durat'a caletoriei a tînutu dóue óre, fiindu că, atât la stațiunea Medjidiei, cât și la stațiunea Murfatlar, cortegiul a trebuitu a se oprí, spre a puté poporațiunile a vedé și a salutá pe suveranul lor.

Aceste poporațiuni, compuse de tóte naționalitățile, de tóte religiunile, Români, Greci, Bulgari, Germani, Turci, Tatari, erau tóte întrunite printr'unu singuru sentimentu: dorinti'a de-a vedé, de-a salutá, de-a iubi și bunul lor Domnitoru, pe reprezentantul libertății, justiției, toleranției și civilizațiunii europene.

La Medjidie atâtaiul hoglea al celei mai mari moschee din Dobrogea a cititu Domnitorului o rugaciune inadinsu compusa pentru A. S. R., și la care tóta poporațiunea musulmana, dupa fia-care versetu, respundea prin sute de amin.

Dela Cernavoda, pâna la Kiustenge, trenul a trecut prin mai multe sate turcesci și tataresci, odata împlinite, astadi arse și sfaramate.

Din ruinele lor, înse, alergau putinii locuitori ce

au mai remasu spre a zarí, spre a salutá, macaru în fug'a calei ferate, pe suveranul român. Iér femeile si copíi, zarindu trenul, în semnu de respectu, se aruncau la pamântu.

La Medjidie, A. S. R. a fost aclamatu prin unu imnu naționalu, în tonatu de școlarii români si tatari din acestu orasiu.

Este cu neputinția penei celei mai agere a descrie intrarea Domnului României în vechi'a Costantia. Scoborîndu-se trenul spre mare, acestu orasiu semená cu o flota cu catarguri împodobita pentru mari serbatori, căci cas'a cea mai mica, chiar bordeiele din suburbea Tatarésca erau acoperite peste totu cu drapele!

În fia-care strada erau unu séu mai multe arcuri de triumfu. Bulevardul Elisabeta Dómn'a formá unu spaleru de arcuri de triumfu, acoperite cu drapelele marinelor tuturor statelor.

La gara așteptau tóte autoritățile, detașamente de trupe si mai tóta poporațiunea orasiului. Dupa ce A. S. R. a gustatu din pânea si sarea care i s'a oferitu de primarul comunei, asigurându-l că pórtá o deosebita buna-voinția pentru portul marítimu al României, A. S. R. s'a urcatu în trasura, si urmatu si precedatu de poporațiune, care aclamá pe Domnitoru prin strigate de bucuria, în deosebitele limbi ale poporațiunii: ura, zito, amin, cortegiul princiaru s'a opritu la biseric'a ortodocsa, apartînendu comunității grece; dupa Te-Deumul serbatu în limbele gréca si româna, unu oratoru a salutatu pe Domnitoru, dorindu-i buna venire în numele Elenilor din Costantia.

Dupa aceea escort'a princiaru a percursu o parte din orasiu si bulevardul Elisabeta Dómn'a, situatu pe tiermul mării, si s'a opritu la giami'a turcésca, unde grá concentrata poporațiunea musulmana. A. S. R. intrându în întrul templului a fost condusu de hoglele la locul sântu, unde i se asiediasc unu scaunu asternutu cu tapete persane. Aici s'a cititu o rugaciune pentru sântetatea Domnitorului si pentru fericirea României, la care toti asistentii musulmani au respunsu prin întreite amine.

De aci A. S. R. s'a transportatu la palatul administrativu séu conac, unde a primitu tóte autoritățile publice si deosebite deputațiunii din celelalte orasie si comune rurale ale judetului Kiustenge. Apoi Domnitorul s'a retrasu în cvartierul seu, ce i se pregatise la vil'a onor. dl Harris, directorul generalu al căieci ferate. Pâna târđiu A. S. R. a datu audientie, si poporațiunea a statu înaintea cvartirului domnescu în dorintia de a vedé pe Domnul României si al Dobrogei, a carui sosire în nou'a provincia româna erá așteptata cu atâta nerabdare.

Timpul fiindu furtunosu, s'a amânatu pe a dóu'a ȓi iluminatiunile si focurile de artificia ce le pregatise tóte clasele poporațiunii cu o mare profusiune.

A dóu'a ȓi, la 10 óre, Altetiea Sa Regala a asistatu la punerea pietrei de temelía a noului si marelui ospelu numitu „Hôtel Charles I“, pe care o compania, represintata prin dnii Arthur Green si Rothschild, îl cladesce în Costantia pe tiermurile mării, destinatu mai cu deosebire pentru persoanele ce în timpul verei vor veni acolo pentru baile de mare.

Cu acésta ocaziune si dupa ce s'a facutu sântirea apei, dl senatoru Orescu, distinsul architectu, a cititu unu discursu. Iér dl ministru de interne a cititu actul comemorativu scrisu de A. S. R. si de ministrii de interne si de resboiu si care apoi, închisu într'o capsula de plumbu împreuna cu mai multe monete si medalii avéndu efigiá Domnului României, s'a pusu în

temelía. A. S. R., încingéndu apoi șortiu de matasa si luându mistriá si ciocanul de argintu, a cimentatu petróa, dorindu ospelului si orasiului în care se zidesc durata si prosperitate.

De acolo A. S. R. a mersu, parte în trasura, parte pe jos, spre marea multiamire a poporațiunii, de a visitatu deosebitele stabilimente: cancelariile autorităților publice, școlele de baieti si fete, române, grece si musulmane, casarmele, spitalele si închisórea, unde a grațiatu câtiva osénditi demni de domnésc'a îndurare. La dóue óre dupa amédi, A. S. R. a mersu, urmatu de mai multe trasuri, de a visitatu marea fabrica de tabacaria, care, dupa aneasarea Dobrogei, si chiar în anul acesta, s'a ziditu în apropiare de trei kilometri de Kiustenge, si anume între mare si lacul de apa dulce dela Anadol-Kioi. Acésta fabrica, construita de o societate de capitalisti, lucrându dupa procedurile cele mai nóue, ocupa deja peste o suta lucratori, si este negreșitu celu ántáiu stabilimentu al României în acésta ramura. A. S. R. a percursu fabrica în tóte partile ei, a asistatu la deosebitele ramificatiuni ale fabricatiunii; cá semnu de înalta Sa multiamire a acordatu medali'a de aur „Servitiul credinciosu“ directorului folositorului stabilimentu si medali'a de argintu la patru fabricanti, cei mai capabili. Atát la dejunu cât si la prândiu, în aceste dóue ȓile, pe care A. S. R. le-a petrecutu în Costantia, au fost invitati la més'a domnésc'a principali notabili de tóte naționalitățile si de tóte confesiunile.

La apusul sórelui A. S. R. a asistatu la o rugaciune religioasa organisata în onórea Sa de mic'a colonia a Karaimilor. În sér'a de vineri a avutu locu în Costantia o iluminatiune pe care orasiul Bucuresci, în cele mai frumoase ale sale serbatori, aru fi pututu a o invidia; căci iluminatiunea, împodobita cu focuri de bengalu si cu frumoase artificie, se întindea de pe paméntu si pe mare.

Toti tiermii mării erau în flacari, cu mii de lampe, cu sute de sori ardiatori. De sub tiermu în totu minutul se radica în aeru sute de rachete. În acelasi timp minarelele giamiilor straluciau cu focuri întocmai cá farurile porturilor. Corabiile în portu erau iér iluminate, si pe mare mai multe vase erau transformate în gondole venețiane împodobite cu sute de lampiöne multicolore.

A. S. R., dupa ce a percursu pe jos bulevardul, a onoratu cu visita Sa casele dlui N. Macri, capitanul portului, si dela cafasul, asemenea frumosu iluminatu, a asistatu la retragerea garnisónei-purtându tortie aprinse si în sunetul a dóue musicii militare.

Dupa aceea A. S. R. a pornitu ierasi pe jos încunguratu de tóta poporațiunea, si aclamatu cu mii si mii de strigate de ura, zito, amin, s'a întorsu în cvartierul seu. Iér poporațiunea a remasu veselindu-se pe strade pâna când s'a facutu ȓiua.

A dóu'a ȓi, la órele 9 diminétia, A. S. R. si-a luat ȓiua buna dela Costantia, asigurându înca odata pe orasieni, represintati prin inteligentul si activul lor primaru, cá dorintiele Costantiei sânt dorintiele A. S. R. si cá A. S. R., în acordu cu guvernul seu, va pune tóte staruintiele spre a le realisá cât mai curénd.

În percursul de întórcere la Cernavoda, A. S. R. a fost întimpinatu, la fia-care statiune, de o poporațiune multu mai numeroasa de cât la sosire, multiamita acésta timpului frumosu si a famei respândite despre bun'a voinția si afabilitatea Domnului Dobrogei.

La stați'a Medjidie A. S. R. a fost salutatu de o numeroasa deputatiune de pastori mocani, cari au ofe-

ritu A. S. R. unu berbecu cu lâna colorata, împodobitu cu panglice tricolore.

La Cernavoda A. S. R. a vizitat magasinele companiei calei ferate, mașinele și ciururile mecanice cu care grânele se radica din caice, se ciurue și se încarca în vagoane spre a fi transportate apoi la portu, și directu încercate în corabii.

Caletori'a de întorcere s'a facutu totu pe vaporul „Arpad”. Sosindu înainte Hârsiovei A. S. R. a bine voit a desbarcă, a primii deputațiunile orasiului și ale comunelor rurale de prin-pregiuru, și apoi s'a suitu pe înaltînea care desparte orasiul român u de orasiul turcescu, și pe care eră radicațu unu frumosu arcu de triumfu, purtându de o parte inscripțiuni române, ier pe cealalta inscripțiuni otomane.

Acî poporațiunea otomana vorbindu mai tóta românesce, A. S. R. a convorbitu în acêsta limba cu mai multi otomani, a trecut u în revista detasiamentul de ostire, a ascultat u imnele române cântate de școlarii și școlarițele române și musulmane, și dupa o ôra de petrecere în orasiul Hârsiova, A. S. R. s'a reîmbarcatu îndreptându-se spre Braila, unde „Arpad” a ajunsu la 6 ôre sêra.

De acolo ilustrul caletoru urcându-se în trenul espresu al calei ferate, înainte de mediul uoptii, a ajunsu la Cotroceni.

Cronic'a lunei.

Diet'a țilele trecute între altele a desbatutu și votatu proiectul de lege relativu la dreptul de cetățianu. Mai mare disputa a inscenatu ș-ul, care dîce, cã aceia, cari petrecu diece ani în străinătate fără permișiunea guvernului, încetêza d'a fi supusi ai Ungariei. Prin acêsta dispozițiune stang'a extrema a vedrutu esilarea lui Kossuth, de aceea a combatut'o aspru, înse însedaru. Proiectul s'a votatu și de cas'a magnatilor.

Di Bratianu nu se retrage. Cetim u în „Rom.”, cã într'unu consiliu de ministrii, tînutu de curênd sub presiédinti'a Domnitorului, dl Bratianu, înaspritu de atâte pedeci ce se punu în calea cea grea a ministeriului de câtra partidele și coteriile din țiera, a esprimatu dorința de a se retrage. Domnul înse și toti ministrii staruira în a-i aretã, cã nu este nici o cauza care i pôte permite retragerea, și astfel nici nu se va retrage.

Ministrul resîedinte al României din Constantinopolu dl Dum. Bratianu, trebuindu sê plece la Bucuresci într'unu scurtu concediu, a fost primitu sâmbata de Sultan, care i-a facutu o primire excepționalu de cordiala. Cu acêsta ocaziune M. S. Abdul Hamid a aretatu simpatieles sale pentru bravul poporu român u, pe a carui aliantia, înainte de resboiu, atunci când acelasi Bratianu venise s'ô ofere Portei, a refusat'o; înse s'a caitu multu de acêsta. Astadi între ambele țieri, este, comunitate de interese. Sultanul s'a informatu dela reprezentantul principelui Carol de starea actuala a lucrurilor din Români'a, de cestiunea evreilor, etc. El a datu cea mai mare atenziune respunsurilor dlui Bratianu și-a dîsu grațiosu cã, la întorcerea sa dela Bucuresci, îl va ruga sê se duca sê prândiesca la Yldiz-Kiosk. Acêsta ar fi, dupa fostul ministru al Belgiei, dl Dolez, singurul reprezentantu străinu cu rangul de ministru, care ar fi invitat u la prândiu de Maj. Sa Sultanul.

Ce e nou ?

Maj. Sa regina la 14 l. c. va merge din Gödöllô la Viena, cã sê fia de față la festivitățile de curte, ce se vor arangia cu ocaziunea despartîrii archiducesei Maria Cristina. Moștenitorul de tronu Rudolf asemene va merge pe cîteva țile la Viena, spre a-si luã remasu bunu în persôna dela fiitorea regina a Spaniei.

Domn'a României, terminându-si cur'a, care a datu rezultatele cele mai satisfacătore pentru restabilirea sânetății sale, a plecatu la 6 18 oct. din Amsterdam și a sositu sêra la Neu-Wied, unde a petrecutu o țî cu mama-sa. A dôi'a țî a mersu la Baden-Baden, unde, sosindu nôptea, a fost primita la gara de marele duce domnitoru de Baden, care a condus'o la castelul seu, unde o așteptã marea ducesa Luisa. Domn'a a petrecutu țiu'a de 9/21 oct. împreuna cu împeratul și împeratês'a Germaniei, cari se aflau la Baden, împreuna cu fiic'a și ginerele lor marea ducesa și marele duce de Baden. În țiu'a următore Domn'a a plecatu din Baden și s'a îndreptatu spre castelul dela Weinburg pe lacul de Constantia, unde petrecu o septemâna cu parintii principelui domnitoru Carol, apoi prin Viena și Budapesta se rentôrse în Români'a. Domnitorul, sositu înainte cu o țî din Dobrogea, s'a dîsu pâna la stațiunea Titu cã sê întimpine pe Domn'a. La Pitești a fost primita de dl I. C. Bratianu, presiédintele consiliului; ier la stațiunea dela Cotroceni, unde s'a opritu trenul princiuru, Domnul și Domn'a au fost primiti de toti dnii ministrii presinti, de cas'a civila și militara a lor, de înaltii demnitari ai statului și de dl prefectu al poliției capitalei.

În Madrid s'a luat u otarirea a suspendã tôte serbările cu ocaziunea casatoriei regelui. Tóta serbarea se va reduce la o ceremoniã religioasă, la care se vor invitã persônele oficiale și corpul diplomaticu, și la o serata în palatul regescu, înse fără șgomotu. Sumele cari erau sê se cheltuiêsca pentru serbări, representațiuni de gala și petreceri poporare, pentru lupte de tauri și espozițiuni, se vor împarti nefericitilor înundati din valea Murciei. De vreme ce viitorea regina a cerutu dela mirele ei schimbarea programei serbărilor proiectate, ea si-a câștigatu simpatia țierei întregi.

În favorea înundatilor din Spani'a. Consulul din Galati al Spaniei rôga pe supusii spanioli cari locuiescu în Români'a, cum și pe români în generalu, și mai cu sêma pe comerciantii din Români'a, cari au relațiuni cu Spani'a, a întinde o mâna caritabila victimelor nenorocite ruinate prin îngrozitorea înundațiune ce a devastatu provinciã Murcia.

Di A. Odobescu, secretaru generalu al Academiei române, a plecatu în Elveți'a pentru cautarea sânetății sale.

Suvenirea mortilor.

I. Stratu, senatoru, fostu ministru, fostu agentu diplomaticu al României, unul din cei mai de frunte barbati de statu români, a încetatu din vietia la Bucuresci, gelitu de tóta națiunea. Înnormentarea lui s'a facutu cu pompa mare. Mitropolitul primatu, asistatu de episcopul de Argesiu și de Romanu, sevêrși serviciul divin. Dl Marzescu tînu unu discursu funebru. Remașitițele mortului se transportara la moșia Josenii.

Maria Siandru, veduva în Brasiovu, a repausatu la 16/28 oct.